

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی

سال پانزدهم شماره ۵۷ بهار ۱۳۹۹

رابطه سبک‌های دلستگی نایمن و افسردگی در اختلالات روانپزشکی سرپایی: نقش میانجی نشخوارفکری و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال

مریم مبلی^{۱*}، علیرضا مرادی^۲، فائزه غلامیان^۳، مریم مقدسین^۴

۱- کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

۲- استاد روان‌شناسی بالینی، گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

۳- استادیار روانپزشکی، گروه روانپزشکی، دانشکده پزشکی، مرکز آموزشی و درمانی روزبه، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

۴- استادیار روان‌شناسی بالینی، گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۱/۱۰

تاریخ وصول: ۱۳۹۸/۰۱/۲۰

چکیده

نشخوارفکری و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال از فرآیندهای شناختی موثر بر اختلالات روانپزشکی هستند، که در این پژوهش مورد توجه قرار گرفته‌اند. نشخوارفکری و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال به عنوان راهبردهای شناختی ناسازگار در اختلالات مختلفی از جمله افسردگی مؤثر است. هدف این مطالعه بررسی تأثیر میانجی نشخوارفکری و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال در توضیح رابطه دلستگی نایمن (Delstegi اختصاری و اجتنابی) و افسردگی است. در این پژوهش ۱۱۰ نفر مبتلا به اختلالات افسردگی، وسوسی‌اجباری و اضطرابی از بیمارستان روزبه به صورت دردسترس و داوطلبانه انتخاب شدند. افراد به پرسشنامه مقیاس پاسخ نشخوارفکری (RRS)، پرسشنامه افسردگی بک (BDI-II)، پرسشنامه تجربیات در روابط نزدیک (ECR-R) و آزمون حافظه شرح حال (AMT) پاسخ دادند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از الگویابی معادلات ساختاری و به کمک نرم افزار SmartPLS3 و SPSS24 انجام شد. نتایج نشان داد که نشخوارفکری به عنوان متغیر میانجی در رابطه دلستگی اضطرابی و افسردگی تأثیرگذار است ($p < 0.05$). همچنین بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال، به عنوان متغیر میانجی در رابطه بین دلستگی اجتنابی و افسردگی مطرح است ($p < 0.05$). براساس نتایج این تحقیق مشخص شد که نشخوارفکری و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال، بر رابطه دلستگی نایمن و علائم افسردگی در اختلالات روانپزشکی مؤثر است.

کلیدواژه: بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال؛ نشخوارفکری؛ دلستگی نایمن؛ افسردگی

مقدمه

با توجه به افزایش روز افزون افسردگی^۱ انجام تحقیقات در این زمینه برای کمک به پیشرفت درمان ضروری است. بسیاری از فرآیندهای شناختی، مانند نشخوارفکری^۲ و بیش‌کلی‌گرایی حافظه شرح حال^۳، بر علائم افسردگی تأثیر می‌گذارد (ویلیامز و همکاران،^۴ ۲۰۰۷؛ روجیتن، رولوف و رود،^۵ ۲۰۱۱). این نکته که تا چه حد فرآیندهای شناختی می‌توانند در رابطه میان دلستگی نایمن^۶ و افسردگی نقش داشته باشند، همچنان مورد توجه پژوهشگران است. پژوهش‌های اندکی درباره تأثیر نوع دلستگی در بروز علائم افسردگی انجام شده است.

نظریه دلستگی، بیانگر آن است که در دوره‌ی کودکی اگر والدین، حمایت‌گر و پاسخگو نسبت به نیازهای کودک باشند، دلستگی نایمن^۷ در کودک ایجاد می‌شود. کودکانی که دارای دلستگی نایمن هستند، معتقدند که دنیا جای امنی بوده و دیگران قابل اعتماد و اطمینان هستند. بر عکس اگر والدین، حمایت‌گر نبوده و نسبت به نیازهای کودک پاسخگو نباشند، این موضوع سبب شکل‌گیری دلستگی نایمن در کودک و در نتیجه ایجاد پریشانی می‌شود. سبک دلستگی نایمن به دو سبک دلستگی اضطرابی^۸ و سبک دلستگی اجتنابی^۹ تقسیم می‌شود. کودکانی که دلستگی نایمن اضطرابی دارند دنیا را جای نامنی می‌بینند. از نظر آن‌ها دیگران غیر قابل اعتماد هستند و خود را بی‌ارزش می‌انگارند. کودکی که دلستگی نایمن اجتنابی دارد حضور منبع دلستگی خود را در نوجوانی و جوانی ادامه می‌دهند و روابط صمیمانه‌ی خود را براساس آن تنظیم می‌کنند (آرمزدن^{۱۰} و همکاران، ۱۹۹۰؛ واترز^{۱۱} و همکاران، ۲۰۰۰؛ بالی^{۱۲}، ۱۹۸۸). در تحقیقات قبلی، رابطه میان افسردگی و دلستگی نایمن ثابت شده است (کوهلاف^{۱۳} و بارنت^{۱۴}، ۲۰۱۳)، در حالی که هنوز مشخص نشده است که دلستگی نایمن با چه متغیر میانجی با افسردگی همراه است.

نشخوار فکری ممکن است میانجی خوبی برای تبیین رابطه میان افسردگی و دلستگی نایمن باشد. نشخوارفکری یک فرآیند شناختی است که در بسیاری از اختلالات روانی تأثیر دارد. نشخوارفکری را می‌توان تمایل به مشارکت در افکار تکراری و مقاوم در پیرامون موضوعی تعریف کرد. این افکار به صورت خودکار در آگاهی قرار می‌گیرند و توجه را از اهداف فعلی منحرف می‌کنند (نولن هوکسما^{۱۵}، ۱۹۹۱). محققان نشان دادند که نشخوارفکری به عنوان سازه‌ی مهم در فهم و چگونگی ایجاد و تداوم خلق افسرده، مورد توجه برخی از محققان قرار گرفته است (نولن هوکسما، ویسکو و لیوبومیرسکی^{۱۶}، ۲۰۰۸؛ واتکینز^{۱۷}، ۲۰۰۸). روجیتن و همکاران (۲۰۱۱) به بررسی تأثیر نقش میانجی نشخوارفکری در ارتباط میان شخص‌های کیفیت روابط دلستگی نوجوانان سالم با والدین و

¹ Depression

² Rumination

³ Overgeneral autobiographical memory

⁴ Williams et al

⁵ Ruijten, Roelofs & Rood

⁶ Unsecure attachment

⁷ Secure attachment

⁸ Anxiety attachment

⁹ Avoidant attachment

¹⁰ Armsden

¹¹ Waters

¹² Bowlby

¹³ Kohlhoff

¹⁴ Barnett

¹⁵ Nolen-Hoeksema

¹⁶ Wisco & Lyubomirsky

¹⁷ Watkins

همسالان (اعتماد به والدین، ارتباط با همسالان و بیگانگی از همسالان) و علائم افسردگی در آن‌ها پرداختند. نتایج این مطالعه نشان داد نشخوار فکری به طور معنی‌داری، نقش میانجی در ارتباط شاخص‌های کیفیت روابط دلبستگی ایمن با علائم افسردگی را دارد. با توجه به مطالعات ذکر شده نقش نشخوار فکری در رابطه‌ی بین دلبستگی ایمن و علائم افسردگی در افراد غیر بالینی ثابت شده است، در حالی که هنوز نقش سبک‌های دلبستگی اجتنابی و اضطرابی در این رابطه به خصوص در بیماران روانپزشکی مشخص نشده است.

علاوه بر نشخوار فکری، متغیر دیگری که به نظر می‌رسد برای رابطه میان افسردگی و دلبستگی نایمین مناسب باشد، بیش‌کلی-گرایی حافظه شرح حال (OGM) است. بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال، عاملی است که در افزایش نشانه‌های افسردگی در بیماران مبتلا به افسردگی دخیل است (دیر، هرمانس و راس^۱; ۲۰۰۹؛ گودیر و دان^۲؛ ۲۰۰۶؛ لیو^۳ و همکاران، ۲۰۱۳؛ رایس و راوال^۴؛ ۲۰۱۲؛ سامنر، گریفس و مینکا^۵؛ وان دائله، گریفس، وان د برگ و هرمانس^۶؛ ۲۰۱۴؛ ویلیامز و همکاران^۷؛ ۲۰۰۷). علاوه براین بیش‌کلی گرایی حافظه در اختلالاتی که افسردگی همبود اصلی می‌باشد مشاهده می‌شود برای مثال اختلال استرس پس از سانحه (مرادی و همکاران، ۲۰۱۲؛ مرادی و همکاران، ۲۰۱۳)، یا اختلال وسوس جبری (مولایی و همکاران، ۱۳۸۶) که نشان از نقش عامل افسردگی در کاهش اختصاصی بودن حافظه شرح حال دارد. اختلال حافظه شرح حال جنبه‌ای از حافظه است که مربوط به رویداد گذشته است که فرد به طور شخصی تجربه کرده است. حافظه شرح حال برای عملکرد انسان ضروری است و باعث ایجاد یک احساس فردی قوی از خود و نیز پیگیری اهداف به کمک حل مسائل گذشته می‌شود (داویسون و فینی^۸؛ ۲۰۰۸). تمایل به یادآوری خاطرات مربوط به حافظه شرح حال به صورت کلی (با جزئیات کمتر) را بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال می‌نامند (ولیامز و همکاران، ۲۰۰۷). دالگلیش و ورسیلدر^۹ (۲۰۱۴) مطرح می‌کنند که بیش‌کلی گرایی، محصول کاهش کنترل اجرایی در حافظه فعل است. کنترل اجرایی، عملیات شناختی لازم برای رفتار هدفمند را در بر می‌گیرد. مطالعات اخیر حاکی از آن است که نشخوار فکری ممکن است مکانیسم احتمالی باشد که توضیح می‌دهد که چگونه بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال، منجر به افسردگی می‌شود (رایس و همکاران^{۱۰}؛ سامنر^{۱۱}؛ ۲۰۰۶؛ واتکینگ و تاسدال^{۱۲}؛ ۲۰۰۴). تحقیقات قبلی نشان داده است که بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال و نشخوار فکری رابطه قابل توجهی با یکدیگر دارند، بطوری که نشخوار فکری در بیماران مبتلا به افسردگی با بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال همراه است (رایس و همکاران، ۲۰۰۵).

با توجه به افزایش شیوع افسردگی، لازم است فرآیندهای روانشناسی مؤثر بر روی علائم افسردگی شناسایی شده تا راهکارهای درمانی مؤثرتری برای اختلالات روانپزشکی در مورد ابعاد روانی افسردگی انجام شود. تحقیقات پیشین نشان دادند که متغیرهای شناختی از جمله نشخوار فکری و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال بر تشدید علائم افسردگی مؤثرند (روجیتن و همکاران، ۲۰۱۱؛ وان-دائله و همکاران، ۲۰۱۴؛ لیو و همکاران، ۲۰۱۳؛ رایس و راوال، ۲۰۱۲). با توجه به اینکه در مطالعات اخیر نقش دلبستگی نایمین (سبک‌های دلبستگی اضطرابی و اجتنابی) بر میزان افسردگی (کوهلاف و بارنت، ۲۰۱۳) به اثبات رسیده است، لزوم بررسی نقش

¹ Debeer , Hermans & Raes

² Goodyer, Dunn

³ Liu, Li, Xiao

⁴ Rice & Rawal

⁵ Sumner, Griffith & Mineka

⁶ Van Daele, Grifth, Van den Bergh & Hermans

⁷ Williams et al

⁸ Davison & Feeney

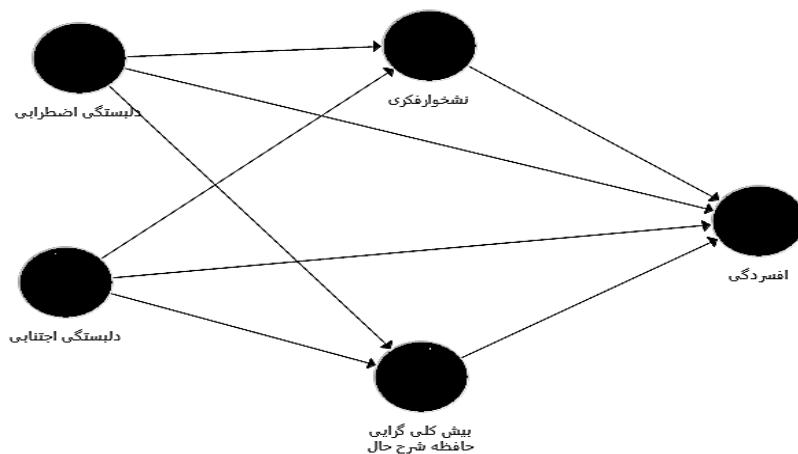
⁹ Dalglish & Werner-Seidler

¹⁰ Raes et al

¹¹ Sumner

¹² Watkins & Teasdale

متغیرهای شناختی دخیل در این رابطه بیشتر می‌شود. به بیانی دیگر هنوز متغیرهای میانجی دخیل در رابطه‌ی سبک‌های دلستگی اضطرابی و اجتنابی با افسردگی در افراد مبتلا به اختلالات روانپزشکی مشخص نشده است. همچنین بررسی نقش متغیر میانجی باعث ایجاد بینشی جدید در سبب شناسی و کمک به درمان مؤثرتر افسردگی می‌شود. در این ارتباط به نظر می‌رسد، افرادی که دلستگی نایمن دارند، به این دلیل علائم افسردگی را نشان می‌دهند که از راهبردهای شناختی ناسازگاری از جمله نشخوارفکری و بیش‌کلی‌گرایی حافظه شرح حال استفاده می‌کنند. با توجه به موارد گفته شده همانطور که در شکل ۱ مشخص است این پژوهش برآن است که نقش نشخوارفکری و بیش‌کلی‌گرایی حافظه شرح حال را به عنوان فرآیندهای شناختی وابسته به افسردگی در رابطه‌ی بین افسردگی و دلستگی نایمن در اختلالات روانپزشکی مورد پژوهش و تحقیق قرار دهد. شکل یک مدل پیشنهادی این پژوهش را در رابطه با مباحث مطرح شده نشان می‌دهد.

شکل ۱. مدل پیشنهادی

روش پژوهش

پژوهش حاضر با توجه به هدف و موضوع آن، از نوع پژوهش‌های همبستگی- معادلات ساختاری است. جامعه‌ی آماری این مطالعه عبارتند از کلیه‌ی مبتلایان به اختلالات روانپزشکی سرپایی (اختلالات افسردگی، وسوسات و اضطراب) در شهر تهران، که از تاریخ ۱۳۹۶ تا تیر ۱۳۹۷ به بیمارستان روزبه مراجعه کرده‌اند. ۱۱۰ نفر بیمار مبتلا به اختلال وسوسی-اجباری، اضطراب و افسردگی از بخش روانپزشکی سرپایی بیمارستان روزبه به صورت داوطلبانه و درسترس انتخاب شدند. اختلالات داوطلبانی بررسی شد که مبتلا به افسردگی بودند یا اختلال افسردگی را به عنوان اختلال همراه با اختلال وسوسی-اجباری یا اضطراب داشتند. معیار ورود سن شرکت کنندگان بین ۱۸ تا ۶۰ سال بود. آنها قادر به خواندن، نوشتن و درک زبان فارسی بودند و دارای علائم توهم و هذیان نبودند. پس از تشخیص روان‌پزشک مبنی بر وجود اختلال افسردگی، و یا اضطراب و وسوسی-اجباری توأم با اختلال افسردگی، به مراجعت مذکور، توضیح مختصی در مورد پژوهش و اهداف آن داده شد. همچنین به محترمانه بودن اطلاعات به دست آمده از پرسشنامه‌ها تأکید شد. پس از پایان توضیحات، بیماران پرسشنامه افسردگی بک (BDI-II)^۱، پرسشنامه تجارب در روابط نزدیک

¹ Beck Depression Inventory

(ECR-R)^۱، پرسشنامه مقیاس پاسخ‌دهی نشخوارفکری (RSS)^۲ و آزمون حافظه شرح حال (AMT)^۳ تکمیل کردند. مدت زمان جمع‌آوری داده‌ها بین ۸۰ تا ۸۰ دقیقه مناسب با شرایط بیمار طول کشید.

تعیین حداقل حجم نمونه لازم برای گردآوری داده‌های مربوط به روابط همبستگی و مدل‌یابی معادلات ساختاری بسیار با اهمیت است (مک‌کیتی^۴، ۲۰۰۴). تاباچنیک و فیدل^۵ (۲۰۰۷) معتقدند برای تعیین حجم نمونه در پژوهش‌های همبستگی باید تعداد شرکت کنندگان برابر با بزرگترین مقدار یکی از این دو مورد باشد:

(۱) هشت برابر تعداد متغیرهای پیش بین به علاوه پنجاه. (۲) تعداد متغیرهای پیش بین به علاوه صد و چهار. بنابراین، بر اساس توصیه بالا و با در نظر گرفتن این که گروه هدف مورد مطالعه، خاص هستند و ارزیابی هر یک به صورت فردی صورت می‌گیرد و نیز با در نظر گرفتن حداقل نمونه برای نرم افزار PLS که برابر با صد است، تعداد نمونه حاضر ۱۱۰ نفر در نظر گرفته شد.

در این پژوهش برای تعیین چگونگی ارتباط سازه‌ها از روش همبستگی و برای تعیین روابط متغیرهای آشکار و پنهان و مدل یابی علیٰ از روش مدل سازی معادلات ساختاری و برای تحلیل داده‌ها از نرم افزار SmartPLS3 و SPSS24 استفاده شد.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه افسردگی بک (BDI-II): این پرسشنامه از ۲۱ ماده تشکیل شده است و برای افراد ۱۳ سال به بالا و دارای حداقل شش کلاس سواد مناسب است. این پرسشنامه در سال ۱۹۶۱ توسط آرون بک^۶ تدوین شد. در این پرسشنامه، با توجه به نشانه‌های شاخص افسردگی و شدت آن‌ها برای هر ماده، درجاتی تنظیم شده است که براساس آن از صفر تا سه نمره داده می‌شود. نمره‌ی صفر، در هر ماده نبود آن علامت و نمره‌ی سه، شدید بودن آن علامت را نشان می‌دهد. تنجانی (۱۳۹۴) ضریب همبستگی درون طبقه‌ای برای این پرسشنامه را ۰/۸۱ و آلفای کرونباخ را ۰/۹۳ گزارش کرد. در این پژوهش میزان آلفای کرونباخ ۰/۸۴ است.

پرسشنامه تجارب در روابط نزدیک (ECR-R): یکی از ابزاری که به منظور اندازه‌گیری سبک‌های دلبستگی به کار برده می‌شود، مقیاس تجارب در روابط نزدیک است که توسط برنن، کلارک و شیور^۷ در سال (۱۹۹۸) طراحی شده است. در این پرسشنامه سبک‌های دلبستگی بر دو محور اضطراب و اجتناب استوار شده است. محور اجتناب معرف سبک دلبستگی اجتنابی و محور اضطراب نشان دهنده سبک دلبستگی اضطرابی است. این پرسشنامه دارای ۳۶ گویه بوده که براساس مفروضات مقیاس‌های عینی با تأکید بر طیف ترستون از دامنه یک تا هفت، مورد نمره‌گذاری قرار می‌گیرد. تعداد ۱۸ سوال آن مربوط به محور اضطراب و ۱۸ سوال دیگر مربوط به محور اجتناب است. پورآوری (۱۳۹۳) ضریب بازآزمایی این پرسشنامه را پس از دو هفته در فاصله‌ی زمانی بین ۰/۸۰ تا ۰/۶۹ و ضریب آلفای کرونباخ را بالاتر از ۰/۷۰ گزارش کرد. در این پژوهش آلفای کرونباخ برای دلبستگی اضطرابی ۰/۹ و برای دلبستگی اجتنابی ۰/۸۵ محاسبه شده است.

¹ The Experiences in Close Relationship Revise

² Ruminative response scale

³ Autobiographical memory test

⁴ McQuitt

⁵ Tabachnick & Fidell

⁶ Beck

⁷ Brennan, Clark & Shaver

مقیاس پاسخ نشخوار فکری (RRS): نولن هوکسما و مارو^۱ (۱۹۹۱) پرسشنامه ۲۲ ماده‌ای برای نشخوار فکری تدوین کرده‌اند. این پرسشنامه در یک طیف لیکرتی ۴ رتبه‌ای (۱: هرگز، ۲: گاهی اوقات، ۳: اغلب اوقات و ۴: همیشه) تنظیم شده است. باقی نژاد (۱۳۸۹) ضریب آلفای کرونباخ مربوط به این پرسشنامه را در مطالعه‌ی خود به ترتیب ۰/۸۸ گزارش کردند. در این پژوهش میزان آلفای کرونباخ ۰/۹۱ بدست آمده است.

آزمون حافظه شرح حال (AMT): آزمون حافظه شرح حال که اولین بار ویلیامز و برودبنت^۲ (۱۹۸۶) آن را برای کار با بیماران مایل به خودکشی به کار برداشتند، حافظه شرح حال رویدادی، را بررسی می‌کند. این روش شامل ارائه نشانه کلمه‌های دارای بار هیجانی متفاوت است (طاهری و همکاران، ۱۳۹۰). از شرکت کنندگان خواسته می‌شود که به هر لغت، با رویدادی که به واسطه لغت یادآوری می‌شود پاسخ دهند. به آن‌ها گفته می‌شود که رویداد یادآوری شده می‌تواند مهم یا کم اهمیت مربوط به دوران گذشته یا اخیر باشد. اما باید یک رویداد اختصاصی باشد. چیزی که در یک زمان و مکان خاص رخ داده و دارای یک مدت زمان محدود (یک روز یا کمتر) است. برای شرکت کنندگان مثالی از رویداد اختصاصی ارائه می‌شود. برای مثال برای لغت لذت، پاسخ «من معمولاً از مهمانی لذت می‌برم» درست نیست. زیرا این پاسخ به مکان یا زمان خاصی اشاره ندارد. ولی پاسخ «من از مهمانی مریم در جممه گذشته لذت بردم» صحیح است. بختیاری (۱۳۹۳) میزان آلفای کرونباخ این آزمون را برابر ۰/۷۶ گزارش کرده است. در این پژوهش میزان آلفای کرونباخ برای این آزمون ۰/۹۹ بدست آمده است.

یافته‌ها

میانگین نمرات و انحراف استاندارد برای هر پنج متغیر (عنی بیش کلی گرایی حافظه شرح حال، نشخوار فکری، افسردگی، و دلستگی اجتنابی و دلستگی اضطرابی) در جدول ۱ ارائه شده است. نمونه نهایی شامل ۷۶ زن و ۳۴ مرد بود. در این پژوهش ۶۸ نفر مبتلا به اختلال افسردگی و ۲۴ نفر مبتلا به اختلال اضطراب و ۱۸ نفر مبتلا به وسوسی-اجباری بودند. لازم به ذکر است که تمام افراد دارای اختلال اضطرابی و وسوسی اجباری از میزان بالایی از افسردگی برخوردار بودند. جدول شماره ۱ داده‌های توصیفی نمونه مورد مطالعه را نشان می‌دهد.

جدول (۱) آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

خطای استاندارد	میانگین	تعداد	
۲/۱۵	۸/۳۸	۱۱۰	بیش کلی گرایی حافظه شرح حال
۱۰/۷	۲۳/۳۷	۱۱۰	افسردگی
۲۰/۸۱	۵۴/۸۷	۱۱۰	دلستگی اجتنابی
۲۴/۶۳	۸۴/۸۲	۱۱۰	دلستگی اضطرابی
۱۳/۴۶	۳۶/۳۱	۱۱۰	نشخوار فکری

¹ Morrow

² Williams & Broadbent

یافته‌های استنباطی

بررسی کفايت مدل

نرم افزار SmartPLS3، جهت بررسی برآریش مدل بیماران مبتلا به اختلالات روانپزشکی، SSE (مجموع مجذورات خطای پیش‌بینی) برای هر بلوك، متغير پنهان و نيز شاخص اعتبار اشتراك يا $\frac{SSE}{SSO}$ CV-COM ($\frac{SSE}{SSO}$) را نشان مي‌دهد، اگر شاخص اعتبار اشتراك متغيرهای پنهان مثبت باشد، مدل اندازه‌گيری، كييفت مناسب دارد. جدول شماره ۲ شاخص واريسي اعتبار اشتراك متغيرهای پنهان را نشان مي‌دهد.

جدول (۲) شاخص واريسي اعتبار اشتراك متغيرهای پنهان

$(1 - \frac{SSE}{SSO})$	SSE	SSO	
	۱۱۰	۱۱۰	دلستگی اضطرابی
	۱۱۰	۱۱۰	دلستگی اجتنابی
.۰/۲۷	۸۰/۲۱	۱۱۰	نشخوارفکري
.۰/۰۷	۱۱۰/۴۹	۱۱۰	بيش‌كلي‌گرایي حافظه شرح حال
.۰/۵۸	۴۶/۱۳	۱۱۰	افسردگي

براساس نتایج جدول بالا مشخص شد که شاخص واريسي اعتبار اشتراك متغيرهای پنهان برای تمام سازه‌های متعلق به بیماران مبتلا به اختلالات روانپزشکی مثبت است، در نتیجه مدل از کفايت مناسبی برخوردار است. اولین گام، بررسی ضرایب همبستگی پیرسون و روایی واگرا است. قطر اصلی این ماتریس ریشه‌ی دوم میانگین واریانس تبیین شده(AVE)، است. لازمه‌ی تأیید روایی واگرا بیشتر بودن مقدار AVE از تمامی ضرایب همبستگی متغير مربوط با باقی مانده متغير هاست(فورنل و لاکر^۱، ۱۹۸۱). طبق جدول ۳ مقادیر موجود بر روی قطر اصلی دارای بیشترین مقدار بوده که این نشان دهنده‌ی روایی مناسب سازه‌هاست. در جدول شماره ۳، ماتریکس همبستگی میان متغيرهای پژوهش در بیماران مبتلا به اختلالات روانپزشکی، ارائه شده است.

جدول (۳) ماتریکس همبستگی میان متغيرهای پژوهش در بیماران مبتلا به اختلالات روانپزشکی

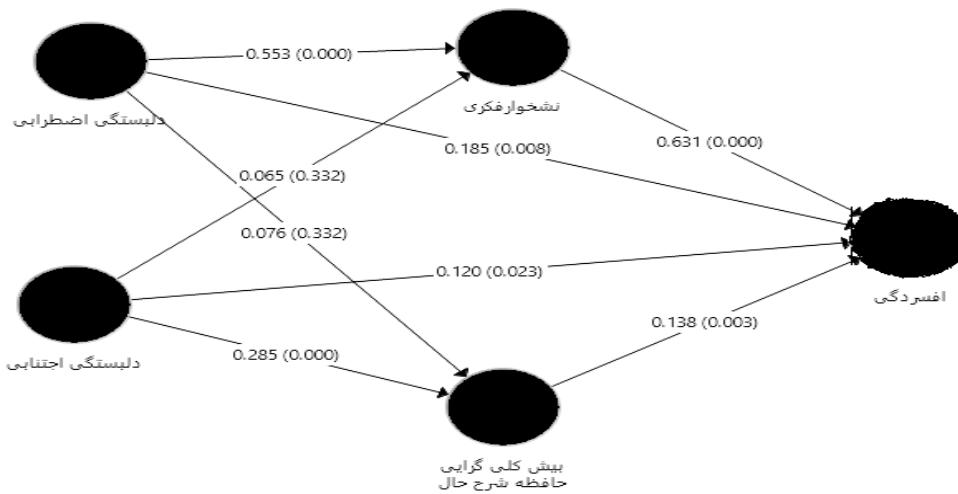
دلستگی اضطرابی	دلستگی اجتنابی	نشخوارفکري	بيش‌كلي‌گرایي شرح حال	افسردگي
۱	۱	۰/۰۲	دلستگی اضطرابی	
	۱	۰/۰۸	دلستگی اجتنابی	
	۱	۰/۵۵**	نشخوارفکري	
۱	۰/۰۱	۰/۰۸	بيش‌كلي‌گرایي شرح حال	
۱	۰/۱۷	۰/۷۴**	۰/۵۵**	افسردگي

*: معناداری در سطح ۹۵ درصد

**: معناداری در سطح ۹۹ درصد

پس از بررسی همبستگی پیرسون، لازم است تا فرضيه‌ها و روابط متغيرهای پنهان، مورد آزمون قرار گيرد. اين مدل در شكل ۲ نشان داده شده است.

¹ Fornell & Larcker

شکل ۲: ضرایب استاندارد مدل

در گام دوم، نتایج لازم برای تأیید و رد فرضیات با نقش میانجی اعم از ضرایب مسیر، آماره‌ی T و سطح معناداری در جدول شماره ۴ نشان داده شده است.

جدول (۴) ضرایب مسیر و آماره‌ی T برای اثر مستقیم متغیرها

سطح معناداری	t	خطای استاندارد	ضرایب	
.۰/۰۰۸	۲/۶۵	.۰/۰۷	.۰/۱۸	دلستگی اضطرابی ← افسردگی (اثر مستقیم)
.۰/۰۱۶	۲/۴۱	.۰/۰۵	.۰/۱۲	دلستگی اجتنابی ← افسردگی (اثر مستقیم)
.۰/۰۰۱	۷/۱۵	.۰/۰۷	.۰/۵۵	دلستگی اضطرابی ← نشخوارفکری
.۰/۰۰۱	۱۰/۳۲	.۰/۰۶	.۰/۶۳	نشخوارفکری ← افسردگی
.۰/۲۷	۱/۰۹	.۰/۰۶	.۰/۰۶	دلستگی اجتنابی ← نشخوارفکری
.۰/۳۱	۱/۰۱	.۰/۰۷	.۰/۰۷	دلستگی اضطرابی ← بیش کلی گرایی حافظه شرح حال
.۰/۰۰۳	۲/۹۴	.۰/۰۴	.۰/۱۳	بیش کلی گرایی حافظه شرح حال ← افسردگی
.۰/۰۰۱	۴/۸۹	.۰/۰۵	.۰/۲۸	دلستگی اجتنابی ← بیش کلی گرایی حافظه شرح حال

در جدول ۴، اثر مستقیم متغیرها نشان داده شده است. همانطور که مشخص است ضرایب مسیر برای اثر مستقیم دلستگی اضطرابی و برای دلستگی اجتنابی $0/۱۲$ و $0/۱۸$ می‌باشد.

جدول شماره ۵، ضرایب مسیر و آماره‌ی t برای اثر غیر مستقیم دلستگی اضطرابی و اجتنابی را نشان می‌دهد.

جدول (۵) ضرایب مسیر و آماره‌ی t برای اثر غیر مستقیم دلستگی اضطرابی و اجتنابی

سطح	آماره‌ی T	خطای	ضرایب	
.۰/۰۰۱	۵/۱۱	.۰/۰۶	.۰/۳۴	دلستگی اضطرابی ← نشخوارفکری ← افسردگی (اثر غیر مستقیم)
.۰/۲۷	۱/۰۹	.۰/۰۳	.۰/۰۴	دلستگی اجتنابی ← نشخوارفکری ← افسردگی (اثر غیر مستقیم)
.۰/۳۶	.۰/۹	.۰/۰۱	.۰/۰۱	دلستگی اضطرابی ← بیش کلی گرایی حافظه شرح حال ← افسردگی (اثر غیر مستقیم)
.۰/۰۱	۲/۴۵	.۰/۰۱	.۰/۰۴	دلستگی اجتنابی ← بیش کلی گرایی حافظه شرح حال ← افسردگی (اثر غیر مستقیم)

با توجه به جدول ۵، اثر غیر مستقیم دلستگی اضطرابی بر افسردگی از طریق متغیر نشخوارفکری در افراد بالینی معنادار شد ($P<0/05$). دلستگی اضطرابی ۳۴ درصد از مسیر غیر مستقیم، از طریق نشخوارفکری و ۱۸ درصد از طریق مسیر مستقیم، افسردگی را پیش بینی می‌کند. با توجه به نتایج به دست آمده دلستگی اضطرابی بیشتر از طریق اثر غیر مستقیم بر افسردگی تأثیر دارد. همچنین اثر غیر مستقیم دلستگی اجتنابی بر افسردگی از طریق بیش کلی گرایی حافظه شرح حال معنادار شد ($P<0/05$). دلستگی اجتنابی ۴ درصد از مسیر غیر مستقیم، از طریق بیش کلی گرایی حافظه شرح حال و ۱۲ درصد از طریق مسیر مستقیم، افسردگی را تبیین می‌کند (اثر کل برای دلستگی اجتنابی ۲۰ درصد و برای دلستگی اضطرابی ۵۴ درصد می‌باشد). در گام سوم، به بررسی میزان واریانسی که مدل تدوین شده توائسته است برای متغیر ملاک تبیین کند، پرداخته می‌شود. جدول شماره ۶، تبیین میزان واریانس را نشان می‌دهد.

جدول (۶) تبیین میزان واریانس

ضریب تعیین	
.۰/۳۱	نشخوار فکری
.۰/۰۸	بیش کلی گرایی حافظه شرح حال
.۰/۶۲	افسردگی

براساس نتایج جدول بالا مشخص است که مدل پیشنهادی توائسته برای افراد مبتلا به اختلالات روانپزشکی در این تحقیق واریانس متغیر افسردگی را، .۰/۶۲، برای نشخوارفکری، .۰/۳۱ و برای بیش کلی گرایی حافظه شرح حال، .۰/۰۸ تبیین کند.

بحث و نتیجه گیری

مطالعه حاضر به بررسی سبک‌های شناختی نشخوارفکری و بیش کلی گرایی، به عنوان میانجی بین سبک دلستگی اجتنابی و اضطرابی و علائم افسردگی در بزرگسالان مبتلا به اختلالات روانپزشکی پرداخته است. مطابق با فرضیه‌های پش بینی شده، نتایج، نقش میانجی نشخوارفکری در رابطه دلستگی اضطرابی و افسردگی را تأیید می‌کند. دلستگی اضطرابی ۵۴ درصد افسردگی را پیش بینی می‌کند، که از این ۵۴ درصد، ۳۴ درصد از طریق متغیر نشخوارفکری است. این مسئله نشان می‌دهد که دلستگی اضطرابی بیشتر از طریق اثر غیر مستقیم و به وسیله نشخوارفکری، افسردگی را تبیین می‌کند. این یافته منطبق با مطالعاتی است که ارتباط بین دلستگی‌های نایمن، نشخوارفکری و افسردگی را تأیید می‌نمایند (Beyderman و Yancik^۱؛ Burnette^۲؛ Bennett^۳ و همکاران، ۲۰۰۹؛ Lanciano^۴ و همکاران، ۲۰۱۲). در همین رابطه Beyderman^۵ و Yancik^۶ (۲۰۱۶) بیان می‌کنند که بیمارانی که از دلستگی اضطرابی برخوردارند، راهبردهای تنظیم هیجان را "بیش فعالانه"^۷ نشان می‌دهند، طوری که باعث افزایش پریشانی و آسیب پذیری شدید در بروز علائم افسردگی اساسی و نشخوارفکری مانند افزایش تمرکز روی نیاز و آسیب پذیری می‌شوند. این مسئله تجزیبات تهدید کننده هیجانی را به طور مکرر یادآور می‌شود. در واقع وقتی دلستگی اضطرابی افکار نگران کننده و راهبرد مقابله‌ای تمرکز بر هیجان را تحریک می‌کند (Mickelinsler و همکاران، ۲۰۰۳) منجر به تکرار افکار منفی (Mickelinsler و همکاران، ۲۰۰۵) و افزایش خلق پریشان و پاسخ‌های درون فردی^۸ منفی مثل نشخوار فرآیندهای شناختی^۹ می‌شود (Bennett و همکاران، ۲۰۰۹). در این پژوهش رابطه بین نشخوار فکری و

¹ Beyderman & Young

² Burnette

³ Lanciano

⁴ Beyderman

⁵ Hyperactivating

⁶ Negative intrapersonal response

⁷ Ruminative cognitive processes

دلستگی اجتنابی تأیید نشد. در نتیجه متغیر نشخوارفکری نمی‌تواند به عنوان متغیر میانجی در رابطه‌ی دلستگی اجتنابی و افسردگی مطرح باشد. به بیانی دیگر دلستگی اجتنابی دسترسی به تجربیات هیجانی را سرکوب و محدود می‌کند (گریسون و همکاران^۱؛ ۲۰۱۴؛ میکولینسر و شاور^۲، ۲۰۰۵). در حالی که نشخوارفکری بر تجربیات منفی هیجانی استوار است (نولن هوکسما و همکاران^۳، ۲۰۰۸). توران^۴ (۲۰۱۶) نشان داد که دلستگی اجتنابی با نشخوارفکری رابطه‌ای ندارد. بیمارانی که دارای دلستگی اجتنابی هستند، از راهبردهای "غیرفعال کننده"^۵ استفاده می‌کنند که این راهبردها ارتباط جزئی با نشخوارفکری دارند، مانند مهار بی‌نظمی هیجانی، سرکوب افکار تحریک کننده اضطرابی و اجتناب از رفتار (بیدرمن و یانگ، ۲۰۱۶).

در این پژوهش، بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال، به عنوان متغیر میانجی در رابطه‌ی بین دلستگی اجتنابی و افسردگی مطرح شد. بیماران دارای دلستگی اجتنابی خاطرات منفی را بیشتر به یاد می‌آورند. این افراد این خاطرات را به صورت گسسته و کلی^۶ از طریق فرآیندهای رمزگذاری یا بازیابی انتخابی تجربه می‌کنند (ادلسین و گیلا^۷، ۲۰۰۸؛ فرالیو برومباگ^۸، ۲۰۰۷؛ کانوی و همکاران^۹، ۲۰۰۴). همچنین این افراد ممکن است تجربه‌ی پدیدار شناختی حافظه را به عنوان راهی برای محدود کردن تأثیر هیجانی تحریف کنند. افراد دارای دلستگی اجتنابی تمایل دارند که خاطرات را بدون جزئیات تصاویر ذهنی خاصی و به صورت کلی بیان کنند (بلاگو و سینگر^{۱۰}، ۲۰۰۴). از طرفی رابطه‌ی بین دلستگی اضطرابی و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال بهأخذ نتایج معناداری منجر نشد. بیدرمن و یانگ (۲۰۱۶) معتقد بودند که تعدادی از عوامل می‌توانند توجه، دقت و یا حافظه شرکت کنندگان را محدود کنند. به عنوان مثال بیمار پس از مراجعه به روانپزشک به دلیل انتظار طولانی، ممکن است احساس خستگی و گرسنگی کند و همچنین، بیمارانی که از بیماری مزمن رنج می‌برند یا افرادی که سطح تحصیلات پایین دارند، ممکن است دچار نقص در توجه، تمرکز و حافظه شوند، در نتیجه رابطه بین دلستگی اضطرابی و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال، نیاز به بررسی بیشتری دارد.

برای مطالعه حاضر محدودیت‌هایی نیز وجود دارد که مهمترین آن این است که نتایج گزارش شده در این مطالعه تا چه اندازه به نمونه‌هایی که جمعیت عمومی را بهتر نشان می‌دهد، تعمیم می‌یابد و همچنین استفاده از پرسشنامه خودگزارشی در پژوهش ایجاد محدودیت می‌کند. برای تأیید نتایج، پیشنهاد می‌شود، مطالعات آینده باید از طریق طولی استفاده کند تا بتواند دقیق‌تر تأثیر نشخوارفکری و بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال، بر رابطه دلستگی نایمن و افسردگی را بررسی کند.

در مجموع نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که نشخوارفکری به عنوان یکی از دلایل عدمه ارتباط سبک دلستگی اضطرابی با افسردگی مطرح است. هچنین بیش‌کلی گرایی حافظه شرح حال، نیز به عنوان یکی از نشانه‌های افسردگی، متغیری میانجی برای رابطه‌ی بین دلستگی اجتنابی و افسردگی به شمار می‌رود. بنابراین با توجه به مسائلی که گفته شد، یک روش بالقوه برای کاهش تأثیر پیش‌سازهای رشد افسردگی، اجرای مداخلات برای جلوگیری و کاهش نشخوارفکری و رفع نقص حافظه شرح حال و یافتن راهبردهای سازگارتر تنظیم شناختی برای افراد دارای دلستگی نایمن است. تحقیقات بیشتر در مورد ادغام جنبه‌های رشدی و شناختی افسردگی، همانگونه که در این تحقیق انجام شد، لازم است.

¹ Garrison et al

² Mikulincer & Shaver

³ Nolen-Hoeksema et al

⁴ Turan

⁵ Deactivating

⁶ Incoherent

⁷ Edelstein & Gillath

⁸ Fraley & Brumbaugh

⁹ Conway et al

¹⁰ Blagov & Singer

منابع

- آوری، م. پ؛ قنبری، س؛ محمدی، ع. ز؛ و پناغی، ل. (۱۳۹۳). اعتبار، پایایی و ساختار عاملی پرسشنامه تجارب روابط نزدیک-ساختار رابطه. *اندیشه و رفتار*، ۸(۳۱)، ۴۷-۵۶.
- بختیاری، ف.، فروغان، م.، زاده، ح. ف.، نظری، ن.، نجفی، ب.، علیزاده، م.، قربانی، م. (۱۳۹۳). اعتبار سنجی نسخه فارسی شده آزمون کوتاه شده شناختی در سالمندان آسایشگاه خیریه کهریزک. *دیابت و متاپولیسم ایران*، ۱۳(۶)، ۴۸۸-۴۹۴.
- تنجانی، پ. ط.، رودی، غ. گ.، بخت، م. آ.، زاده، ز. ف.، حمیدی، ر.، زاده، ش. ف.؛ و قیسوندی، ا. (۱۳۹۳). بررسی روایی و پایایی نسخه دوم پرسشنامه ای افسردگی بک در سالمندان ایرانی. *مجله دانشگاه علوم پزشکی سبزوار*، ۲۲(۱)، ۱۸۹-۱۹۸.
- مولایی محمد، مرادی علیرضا، غرایی بنفشه (۱۳۸۶). مقایسه کارکرد اجرایی و شواهد عصب روانشناسی در اختلال وسوسی - اجباری و اضطراب فراگیر. *مجله علوم رفتاری*، ۱۳۱(۲)، ۱۳۱-۱۴۱.
- نژاد، م. ب؛ قدردی، ج. ص؛ و طباطبایی، م. (۱۳۸۹). رابطه بین نشخوارفکری و افسردگی در نمونه‌ای از دانشجویان ایرانی. *مطالعات تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد*، ۱۱(۱)، ۲۱-۳۸.

Armsden, G. C., McCauley, E., Greenberg, M. T., Burke, P.M., & Mitchell, J. R. (1990). Parent and peer attachment in early adolescent depression. *J Abnorm Child Psychol*, 18(6), 683-697.

Beck AT, Steer RA, & Brown GK. (1996). *BDI-II: Beck Depression Inventory Manual*: San Antonio, TX: Psychological Corporation.

Beyderman, I., & Young, M. A. (2016). Rumination and overgeneral autobiographical memory as mediators of the relationship between attachment and depression. *Personality and Individual Differences*, 98, 37-41.

Blagov, P. S., & Singer, J. A. (2004). Four dimensions of self-defining memories (specificity, meaning, content, and affect) and their relationships to self-restraint, distress, and repressive defensiveness. *Journal of Personality*, 72, 481-511.

Bowlby, J. (1988). *A secure base: Parent-child attachment and healthy human development*: New York: Basic Books.

Brennan, K. A., Clark, C. L., & Shaver, P. R. (1998). *Self-report measurement of adult romantic attachment: An integrative overview*. In J. A. Simpson, & W. S. Rholes (Eds.), *Attachment theory and close relationships* (pp. 46-76): New York: Guilford Press.

Burnette, J. L., Davis, D. E., Green, J. D., Worthington Jr, E. L., & Bradfield, E. (2009). Insecure attachment and depressive symptoms: The mediating role of rumination, empathy, and forgiveness. *Personality and Individual Differences*, 46(3), 276-280.

Conway, M. A., Singer, J. A., & Tagini, A. (2004). The self and autobiographical memory: Correspondence and coherence. *Social Cognition*, 22, 491-529.

Dalgleish T., Werner-Seidler A. (2014). Disruptions in autobiographical memory processing in depression and the emergence of memory therapeutics. *Trends Cogn. Sci.* 18, 596-604.

Debeer, E., Hermans, D., & Raes, F. (2009). Associations between components of rumination and autobiographical memory specificity as measured by a Minimal Instructions Autobiographical Memory Test. *Memory*, 17(8), 892-903.

Edelstein, R. S., & Gillath, O. (2008). Avoiding interference: Adult attachment and emotional processing biases. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 34, 171-181.

Fornell, C, Larcker, D. F. (1981). Structural equation models with unobservable variables and measurement error. *Journal of Marketing Research* 18(1).3-50

Fraley, R. C., & Brumbaugh, C. C. (2007). Adult attachment and preemptive defenses: Converging evidence on the role of defensive exclusion at the level of encoding. *Journal of Personality*, 75, 1033-1050.

Garrison, A. M., Kahn, J. H., Miller, S. A., & Sauer, E. M. (2014). Emotional avoidance and rumination as mediators of the relation between adult attachment and emotional disclosure. *Personality and Individual Differences*, 70, 239-245. <http://dx.doi.org/10.1016/j.paid.2014.07.006>

Hipwell, A. E., Sapotichne, B., Klostermann, S., Battista, D., & Keenan, K. (2011). Autobiographical memory as a predictor of depression vulnerability in girls. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*, 40(2), 254-265.

Lanciano, T., Curci, A., Kafetsios, K., Elia, L., & Zammuner, V. L. (2012). Attachment and dysfunctional rumination: The mediating role of Emotional Intelligence abilities. *Personality and Individual Differences*, 53(6), 753-758.

- Liu, X., Li, L., Xiao, J., Yang, J., & Jiang, X. (2013). Abnormalities of autobiographical memory of patients with depressive disorders: a meta-analysis. *Psychol Psychother*, 86(4), 353-373. doi:10.1111/j.2044-8341.2012.02077.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2005). Attachment theory and emotions in close relationships: Exploring the attachment-related dynamics of emotional reactions to relational events. *Personal Relationships*, 12, 149-168. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1350-4126.2005.00108.x>.
- Mikulincer, M., Shaver, P. R., & Pereg, D. (2003). Attachment theory and affect regulation: The dynamics, development, and cognitive consequences of attachment-related strategies. *Motivation and Emotion*, 27, 77-102. <http://dx.doi.org/10.1023/A:1024515519160>.
- Moradi, A.R., Abdi, A., Fathi-Ashtiani, A., Dalgleish T., Jobson, J. (2012). Overgeneral autobiographical memory recollection in Iranian combat veterans with posttraumatic stress disorder. *Journal of Behavior Research & Therapy*. 50. 435-441.
- Moradi A.R., Miraghaei, M. A., parhon, H., Jabari, H., Dalgleish, T., & Jobson L. (2013). Posttraumatic Stress Disorder, Depression, Executive Functioning and Autobiographical Remembering in Individuals with HIV and in Carers of those with HIV in Iran. *Journal of AIDS Care*
- Nolen-Hoeksema, S. (1991). Responses to depression and their effects on the duration of depressive episodes. *J Abnorm Psychol*, 100(4), 569-582.
- Nolen-Hoeksema, S., & Morrow, J. (1991). A prospective study of depression and posttraumatic stress symptoms after a natural disaster: the 1989 Loma Prieta Earthquake. *Journal of personality and social psychology*, 61(1), 115.
- Nolen-Hoeksema, S., Wisco, B. E., & Lyubomirsky, S. (2008). Rethinking Rumination. *Perspect Psychol Sci*, 3(5), 400-424. doi:10.1111/j.1745-6924.2008.00088.
- Raes, F., Hermans, D., Williams, J. M., Beyers, W., Brunfaut, E., & Eelen, P. (2006). Reduced autobiographical memory specificity and rumination in predicting the course of depression. *J Abnorm Psychol*, 115(4), 699-704. doi:10.1037/0021-843X.115.4.699
- Raes, F., Hermans, D., Williams, J. M., Demyttenaere, K., Sabbe, B., Pieters, G., & Eelen, P. (2005). Reduced specificity of autobiographical memory: a mediator between rumination and ineffective social problem-solving in major depression? *J Affect Disord*, 87(2-3), 331-335. doi:10.1016/j.jad.2005.05.004
- Rawal, A., & Rice, F. (2012). Examining overgeneral autobiographical memory as a risk factor for adolescent depression. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*, 51(5), 518-527. doi:10.1016/j.jaac.2012.02.025
- Ruijten, T., Roelofs, J., & Rood, L. (2011). The Mediating Role of Rumination in the Relation Between Quality of Attachment Relations and Depressive Symptoms in Non-Clinical Adolescents. *J Child Fam Stud*, 20(4), 452-459. doi:10.1007/s10826-010-9412-5.
- Stange, J. P., Hamlat, E. J., Hamilton, J. L., Abramson, L. Y., & Alloy, L. B. (2013). Overgeneral autobiographical memory, emotional maltreatment, and depressive symptoms in adolescence: Evidence of a cognitive vulnerability-stress interaction. *Journal of Adolescence*, 36(1), 201-208.
- Sumner, J. A. (2012). The mechanisms underlying overgeneral autobiographical memory: an evaluative review of evidence for the CaR-FA-X model. *Clin Psychol Rev*, 32(1), 34-48. doi:10.1016/j.cpr.2011.10.003
- Sumner, J. A., Griffith, J. W., & Mineka, S. (2010). Overgeneral autobiographical memory as a predictor of the course of depression: a meta-analysis. *Behav Res Ther*, 48(7), 614-625. doi:10.1016/j.brat.2010.03.013
- Turan N, Hoyt W . H, Erdur-Baker O. Gender(2016), attachment orientations, rumination, and symptomatic distress: *Test of a moderated mediation model. Pers Indivi Differ*; 102: 234-9
- Van Daele, T., Griffith, J. W., Van den Bergh, O., & Hermans, D. (2014). Overgeneral autobiographical memory predicts changes in depression in a community sample. *Cogn Emot*, 28(7), 1303-1312. doi:10.1080/02699931.2013.879052
- Watkins, E., & Teasdale, J. D. (2004). Adaptive and maladaptive self-focus in depression. *J Affect Disord*, 82(1), 1-8. doi:10.1016/j.jad.2003.10.006
- Watkins, E. R. (2008). Constructive and unconstructive repetitive thought. *Psychol Bull*, 134(2), 163-206. doi:10.1037/0033-2909.134.2.163
- Williams, J. M., Barnhofer, T., Crane, C., Herman, D., Raes, F., Watkins, E., & Dalgleish, T. (2007). Autobiographical memory specificity and emotional disorder. *Psychol Bull*, 133(1), 122-148. doi:10.1037/0033-2909.133.1.122
- Williams, J. M., & Broadbent, K. (1986). Autobiographical memory in suicide attempts. *J Abnorm Psychol*, 95(2), 144-149.

Williams, J. M. G., Teasdale, J. D., Segal, Z. V., & Soulsby, J. (2000). Mindfulness-based cognitive therapy reduces overgeneral autobiographical memory in formerly depressed patients. *Journal of Abnormal Psychology*, 109, 150–155.

Williams, J. M. G. (2006). Capture and rumination, functional avoidance, and executive control (CaRFAX): three processes that underlie overgeneral memory. *Cognition and Emotion*, 20(3-4), 548-568.